

Vårt krav:
Front nr. 2 i Europa.

Vårt mål: Slå nasistene. Frihet
for alle folkeslag.

FRIHETEN

Nr. 22 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

TYSKEREN I STOCKHOLM.

Det skulde være innlysende at alle som har måttet forlate landet under okkupasjonen, har samme plikt til å vise diskresjon og forsiktighet ved enhver omtale - muntlig eller skriftlig - av forhold hjemme som etter sin art må være hemmelige. En taler ikke om ting som vil bringe folk i ulykke, dersom de kommer til fiendens kunnskap. En henleder ikke fiendens oppmerksomhet på våre indre forhold selv om en ikke direkte bringer folk i fare ved å gjøre det. Dessverre er det noen få personer utenfor Norge som har glemt dette enkle nasjonale bud. Vi har foran oss noen publikasjoner som aldri skulle ha sett dagens lys - og det er vårt håp at denne advarselen må nå fram til rette vedkommende.

I fjor sommer fikk f.eks. den illegale ledelse for fagorganisasjonen tilsendt en brosjyre fra Stockholm som behandlet stillingen i fagorganisasjonen fra krigens utbrudd og framover. Innholdet var imidlertid av en slik karakter at den illegale ledelse avsto å spre den. I disse dager er vi blitt bekjent med at der er utkommet en bok på Bonniers forlag i Sverige: «Norges tredje krigsåre». Visstnok er det tilstede et sterkt behov for å granske vårt folks poli-

tiske historie såvel før som under okkupasjonen, men tiden er ikke inne til å offentliggjøre resultatet av denne forskning nå. Det er heller ikke vår hensikt å berøre innholdet i den nye boka, selv om den inneholder de groveste forfalskninger av kjennsgjerningene, men vi finner det nødvendig å sette fingeren på den form for angiveri som anvendes i boka. Vi bringer derfor et lite sitat:

«Den norske arbeiderklassens innenlandsbyrå er et annet navn på kommunistpartiets politiske byrå».

Vi ser bort fra at denne påstand vitterlig er uriktig. Men hvem er så forfatteren av denne oppsiktsvekkende bok? Forfatteren er en tysker, ved navn Willy Brandt. Og denne Willy Brandt er ikke en tysker rett og slett, men en bestemt sort tysker, en tysker med en tvilsom fortid. Det kan kanskje senere bli nødvendig å gi nærmere opplysninger om tyskeren Willy Brandt. I dag vil vi innskrenke oss til å stille noen spørsmål:

Hvilke nordmenn er det som opererer sammen med tyskeren Willy Brandt? Hvem har sørget for å få angiverboka over grensa?

Hvem distribuerer den her i landet? Vi er blitt gjort kjent med at ansvarlige patrioter nekter å distribu-

ere den og at der er nedlagt protest mot utgivelsen. Denne opptreden vil få almen tilslutning av alle patrioter i vårt land.

Forøvrig må det være tillatt å bemerke at det ikke overrasker oss at tyskeren Willy Brandt utgir en bok på svensk forlag hvori han anbefaler oss nordmenn å føre en våpenløs «krig» mot Hitler-Tyskland. Som nordmenn vil vi heller ikke fraskrive ham denne rett. Det vi vil sette fingeren på er at tyskeren under sitt arbeide med å anbefale denne originale politikk overfor oss angivelige naive nordboere samtidig utleverer våre beste landsmenn til gestapo og okkupasjonsmakten.

Vi henstiller til vår regjering at den griper inn overfor de impliserte i i denne sak. Den nasjonale fronten her hjemme kan ikke rolig se på at noen få uansvarlige personer utenfor landet bringer vår nasjonale sak i fare.

Tiden krever omtanke, ansvar og disiplin av hver enkelt av oss.

TYSKERNE SJØL kan fortelle at 3 års dagen for okkupasjonen av Belgia ikke kan feires som noen gledesfest. Motstanden fra den belgiske befolkning tiltar og bærer en ytterst organisert karakter. Friskaregruppene, som er væpnede avdelinger, truer deres sikkerhet. Det er foretatt tusen attentater på restauranter for de tyske myndigheter og på tysk eiendom. Tyskerne er ytterst missnøyd med resultatet av arbeidsmobiliseringen og klager over geistlighetens holdning som bidrar til dette. I sin tid skrot tyskerne over

FRONTENE —

Etter måneds lang stillhet gikk tyskerne til angrep på østfronten —

Etter 5 dagers offensiv hadde de et tap som var større enn på 60 dagers offensiv sommeren 1942. Deres offensiv brøt da også sammen, russerne gikk til motangrep og når dette skrives er det område som tyskerne erobret de første dage allerede tatt tilbake, de tyske stillinger ved Orel er gjennombrutt på to steder og omkring 1/4 mill. tyskere er omringet. Sammenligner en de 3 krigssomre i Sovjet Samveldet, vil en finne at tyskerne første året gikk til offensiv på hele fronten og hadde betydelig fremgang, truet endog Moskva og Leningrad. Sommeren 1942 måtte de innskrenke seg til sørfrenten, men hadde der betydelig fremgang, nådde langt inn i Kaukasus og truet Stalinograd. Nå gikk de til angrep på 1/10 av fronten, og selv der stoppet det fort opp. Nå kan det selvsagt hende at tyskerne enno vil makte å gå til offensiv i øst, men det er verd å legge merke til at den tyske hær ikke lenger er den samme som ved krigsutbruddet. Antallet soldater har den nok, men kvaliteten later sikkert meget tilbake å ønske.

Vestmaktene har gått til angrep på Sisilia. Det er kun spørsmål om ganske kort tid når øya vil være erobret. Verdien av dette skal en ikke overvurdere. Strategisk betyr det mye, de allierte får ryggen fri for sitt eventuelle angrep på Italia, men utover det, og lettere transport gjennom Middelhavet, betyr ikke er-

å ha gjort slutt på all motstand i Belgia.

obringen av øya noe avgjørende -- Det som skal virke avgjørende på krigen må sikkert være av ganske andre dimensjoner.

Italia har fått valget mellom overgivelse, eller total krig innenfor sitt eget land. Det er allerede rettet voldsomme flyangrep mot flere italienske byer, bla. Rom og Neapel. Nasipressene slår stort opp om den skjendelse som disse angrep er. Vi vil få gjøre nasistene merksom på at vi enno husker Bruno Mussolinis beretninger om bombingene av de vergeløse folk i Etiopia, vi husker hvordan italienske flyvere deltok i nedslaktningen av de spanske regjerings-soldater og den spanske sivilbefolkning. Den gang snakket ikke nasipressen om skjendselsdåd eller ødeleggelse av kulturverdier.

Hvor som helst kvinner og barn, ja, sivilpersoner i det hele tatt, blir utsatt for krigens redsler, så er det en fryktelig handling. Hvem det enn går ut over, så føler en det sårt at uskyldige folk skal li en redselsfull død på grunn av det maktoppgjør som foregår. Det er imidlertid ikke noe å gjøre ved det. Den totale krig er slik, vi får venne oss til det. Hitler og Mussolini har hatt møte og drøftet krigen. De forsikrer begge at det var det eneste som var oppe til behandling under møtet. Det kan sikkert være nok. De to herrer står overfor et problem som de ikke hadde tenkt seg muligheten av skalde dukke opp, nemlig den totale utslettelse av hele den bevegelse som de to står som ledere av. Det er ingen veg forbi. Mussolini har forøvrig ikke stort mer å si. Sekretæren i det fascistiske parti holdt en lengere tale i radio, uten å nevne Mussolini en eneste

gang, enda han talte om noe så aktuelt som det engelsk-amerikanske budskap til det italienske folk. Det hadde vært naturlig at landets første statsmann var blitt nevnt, det vilde han også blitt for kort tid siden.

Stort sett ser det lyst ut for den frihetselskende del av menneskeheten. Det er dog ingen grunn til overdreven optimisme. En skal huske på at det oppgjør som no pågår, det vil fortsette til den ene part har lidd totalt nederlag. Hvem det blir kan det ikke herske noen tvil om, men det er verd å legge merke til at det enno finnes voldsomme resurser, den tyske krigsmaskin er enno ikke på langt nær slått. Det er langt fra frontene til selve Tyskland, og denne gang må en regne med at tyskerne må slås på egen jord. Militært nederlag vil derfor være en lang-siktig affære. Det kan inntreffe ting som gjør at krigen er slutt før denne avis kommer ut, men det er slikt som en ikke kan innstille seg på vil hende. Det er sikrest å innstille seg på enno minst 1 års krig. Bit tenene sammen, la ikke trengslene ta mot og humør, husk at det fram for alt gjelder å være «i form» den dag seieren er vår.

FEMTE KOLONNE —

Menneskenes historie kjenner mange eksempler på landsforrederi, men aldri før har en stat gjort bestikkelser og landsforrederi til det viktigste ledd i utenrikspolitikken slik som Hitler. Før krigen - og særlig nå gjør Hitler alt for å finne agenter i den okkuperte stat. Før krigen så man gjerne fingrene med disse folk på tross av adværslar, og det ble opp-

rettet sterke femte-kolonner i Frankrike med Laval i spissen, Holland med Mussert, i Belgia med De Grell og i Norge ble Quisling satt i spissen for landsforrederne. Etter at store deler av Sovjet Samveldet ble okkupert har tyskerne forsøkt å skaffe seg agenter der, men med svært dårlig resultat. Dette viser bl.a følgende eksempel: Etter erobringen av en landsby ble innbyggerne kalt sammen og tyskerne spurte om det var noen som vilde gå inn for dem og bli borgermester i landsbyen. En eneste meldte seg, men han ble umiddelbart etter skutt av partisaner. I Leningrad-distriktet hendte noe lignende. Det var en som gikk med på å tjene fedrelandets fiender. Også han faldt for ei partisan-kule. Det russiske folk er skånselsløst når det gjelder forrederne. De vet at utryddelsen av forrederne er et viktig ledd i kampen mot de tyske okkuperanter. Det vet også patriotene i de okkuperte land i Vest-Europa. I tre år har Hitler ført kampen mot de tidligere offiserer i den hollandske arme for å få dem til å tjene Tyskland. En lot seg utnevne til sjef for de hollandske frivillige. Men han var ikke sjef lenge. Han ble skutt av en hollandsk patriot. Den nasistiske landbruks- og propagandaminister i Musserts regjering ble nylig hårdt såret. Lederen for det tyske nasiparti i Holland, Smidt, er også blitt drept av patriotene. I Belgia er en rekke av de Hitler-fasistiske rexister blitt utryddet. Og i Frankrike har man også tatt opp en forbitret kamp mot representantene for femte kolonne, og de verste utslettes. Den time er nå kommet da de alliertes armeer vil smelte sammen med

den kamp som de undertrykt folk fører mot de tyske imperialister. Hensynsløse slag mot forrederne vil påskynde seiren over de tyske roverbånder og bringe dagen for menneskehetens befrielse fra det fasistiske åk nærmere.

PATRIOTER I KAMP —

I Trondheims havn har norske patrioter satt fyr på et tysk handelsskip. Ved Hamar er et tysk tog med tropper avsporet.

I Kjøbenhavn har danske patrioter lagt bomber med langsom virkning i en bedrift. Eksplosjonen forårsaket stor skade. I en tekstilfabrikk som arbeider for tyskerne trengte patrioter inn og satte fyr på fabrikkens og råstofflagret.

De franske patrioter har forsterket sin kamp mot de tyske okkuperanter. Franske franktirorer har i omegnen av Abbeville avsporet et tysk tog. Arbeiderne ved en fabrikk som framstilte flymotorer for tyskerne har gjort flere av de viktigste maskiner ubrukelige. En høyerestående tysk politifunksjonær er blitt skutt i Paris. I Amiens har patriotene kastet håndgranater inn i et hus som var bebodd av tyske offiserer. Mange ble drept og såret. I Lyon har franktirorere satt fyr på et oljedepot og 20 tonn drivstoff ble ødelagt. Et militærtog har de også avsporet. Mange tyskere ble drept og kvestet. På Jugoslavias nasjonaldag oppnådde de jugoslaviske friskarer en ny stor seir. 8 divisjoner av tyske og vasalltropper ble slått på flukt, deriblant den tyske Prins Eugens SS divisjon.